

Podél cest - Rezek, Petr

Budu vám zpívat písně o lidech,
kteří našli cestu,
stojím ve studiu před mikrofonom,
na uších mám sluchátka,
ale v mých očích se neustále
pohybují lidé a věci,
které jsem viděl podél cest.

Setkání s nimi
bylo pro mně douškem vody,
podané žíznícímu,

Podél cest rybníky a tratě jsou,
podél cest ženy řežou mák,
podél cest traktory se o zem rvou,
podél cest slunce ohnivák.

Podél cest vodojemy s hlavou balónů,
podél cest pěšiny olší, líp,
podél cest rostou drsné keře snů,
tam jsem uviděl svou píseň bosou jít.

Horko k zalknutí,
asfaltér si stírá z čela pot,
chce se mi a tak mu křičím na pozdrav,
nekřičím přes plot,
jsem na cestě.

Na té cestě můžeš ledacos najít,
ale také ztratit, když budeš chtít,
třeba sobectví, lhostejnost,
jdeš v mlze a třeba i s hlavou schýlenou,
ale nikdy se na ni nebudeš cítit jako host.

Podél cest oslnivá gruntů běl,
podél cest draci krápek jsou,
tenkrát jsem ve stožárech uslyšel,
že se i cesty milujou.

Podél cest vetché zdivo němých hřbitůvků
a spáči v příkopech,
podél cest našel jsem podkůvku,
snad ji ztratil někdo, kdo měl asi spěch.

Podél cest myšlenky se dají naleznout,
podél cest, co jsou jako most,
podél cest v mlze i s hlavou schýlenou,
tam necítím se nikdy jako host.